

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Уж 5/2020
29.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Јасмине Стаменковић, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, решавајући по жалби АА из ..., .../..., изјављеној против пресуде Управног суд 17 У 12937/19 од 07.02.2020. године, у предмету туђе неге и помоћи, у нејавној седници већа одржаној дана 29.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Жалба се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Жалилац је дана 23.05.2020. године поднео Врховном касационом суду жалбу на пресуду Управног суда 17 У 12937/19 од 07.02.2020. године, којом је одбијена његова тужба ради поништаја решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције фонда Београд број ...-.../.../... од 14.06.2019. године, којим је одбијена његова жалба изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијале за град Београд број/... од 19.03.2014. године, којим је одбијен његов захтев за признавање права на новчану накнаду за помоћ и негу.

У поступку претходног испитивања поднете жалбе Врховни касациони суд је нашао да је жалба недозвољена.

Одредбама чл. 49. до 65. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), који је ступио на снагу дана 30.12.2009. године, као ванредна правна средства против правноснажних одлука Управног суда прописани су захтев за преиспитивање судске одлуке и понављање поступка, а одредбом члана 7. став 2. истог закона је изричито прописано да се против пресуде донете у управном спору не може изјавити жалба (правноснажна пресуда). При томе, ниједном одредбом Закона о управним споровима није прописана жалба као правно средство против одлуке Управног суда.

Имајући у виду да је у конкретном случају жалилац поднео жалбу овом суду против пресуде Управног суда 17 У 12937/19 од 07.02.2020. године, Врховни касациони суд је, на основу наведених прописа и члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ 116/08... 88/18), одлучио као у диспозитиву решења.

Врховни касациони суд указује жалиоцу да против побијане пресуде не би био дозвољен ни захтев за преиспитивање судске одлуке. Ово стога што из побијане пресуде и навода жалбе произлази да је пре доношења побијане пресуде вођен управни поступак у коме је подносилац ове жалбе изјавио жалбу против решења првостепеног органа, о којој је одлучено оспореним решењем, чија законитост је оцењена побијаном пресудом Управног суда, због чега нису испуњени процесни услови прописани ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима за подношење овог ванредног правног средства, јер захтев за преиспитивање није предвиђен законом у овој управној ствари, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није била искључена жалба односно двостепено одлучивање.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 29.05.2020. године, Уж 5/2020

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић